

SPRAWOZDANIE

DYREKCJI

PRYW. SEMINARIUM NAUCZ. ŻEŃSKIEGO

IM. KLEMENTYNY Z TAŃSKICH HOFMANOWEJ

W BOCHNI

ZA ROK SZKOLNY

1926/27

SPRAWOZDANIE

DYREKCJI

PRYW. SEMINARJUM NAUCZ. ŻENSKIEGO
IM. KLEMENTYNY Z TAŃSKICH HOFMANOWEJ
W BOCHNI

ZA ROK SZKOLNY

1926/27

NAKŁADEM DYREKCJI SEMINARJUM
ODBITO W DRUKARNI „SECESJA” W BOCHNI W R. 1927

CZYTELNIA

BOCHNIANA

Historja zakładu.

We wrześniu b. r. dobiegnie 20 lat od założenia prywatnego Seminarjum naucz. żeń. im. Klementyny z Tańskich Hofmanowej w Bochni.

Założycielami tego zakładu byli: śp. Józef Kurowski, dyrektor państwowego gimnazjum w Bochni i profesorowie: Franciszek Słuszkiewicz (obecnie dyrektor państw. gimn.) i Henryk Trzpis (obecnie kierownik seminarjum). Dnia 6 lutego 1907 wystosował dyr. Kurowski do obywateli miasta Bochni następującą odezwę:

„Liczne odzywają się głosy, że w mieście naszym daje się dotkliwie uczuć brak szkoły średniej, w którejby podrastające córki nasze zawodowo kształcić się mogły; niewielu zaś jest w tem położeniu materialnem, aby mogli korzystać ze szkół krakowskich. Wobec tego powziąłem myśl założenia w mieście naszym prywatnego seminarjum żeńskiego, z którego za niską opłatą mogliby korzystać i mniej zamożni obywatele, górnicy i rękodzielnicy.

Ponieważ mało mi są znane stosunki i potrzeby mieszkańców miasta, pozwoliłem sobie najuprzejmiej zaprosić grono obywateli, którym dobro młodego pokolenia leży na sercu i którzy z urzędu swego więcej się potrzebami jego interesują — na poufne zebranie dla omówienia zamierzonej sprawy, aby mająca powstać instytucja stała się wyrazem uznanych potrzeb i weszła na właściwe tory. Zebranie odbędzie się dnia 8 b. m. (piątek) o godzinie 6-tej wieczór w sali konferencyjnej tutejszego gimnazjum. W Bochni, dnia 6 lutego 1907. Kurowski w. r.“

Na podstawie uchwały, zapadłej jednomyślnie na tem zgromadzeniu, właścicielem zakładu zostało kuratorjum, w skład którego weszli Panowie: śp. Dr. Czesław Górski, lekarz sali-

narny, Dr. Ferdynand Maiss, adwokat i burmistrz miasta Bochni i śp. Dr. Andrzej Wcisło, adwokat.

Dnia 13 marca 1907 r. wniosło kuratorjum do Prezydjum Rady Szkolnej Krajowej i do austriackiego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prośbę wraz z statutem organizacyjnym o zezwolenie na otwarcie pryw. sem. naucz. żeń. w Bochni.

Ministerstwo reskryptem z dnia 10 września 1907. L. 36.141 załatwiło prośbę przychylnie. Na tej podstawie z początkiem roku szk. 1907/8 zarządzoano wpisy na kurs I, a po egzaminie wstępnym i uroczystem nabożeństwie rozpoczęto regularną naukę.

Na zakład odstąpił Magistrat miasta Bochni bezpłatnie 3 sale, znajdujące się na parterze dawnego jezuickiego gimnazjum, a dziś szkoły 7 kl. powszechnej im. Kazimierza Brodzińskiego, którą za zezwoleniem Rady Szkolnej Krajowej i Rady Szkolnej Okręgowej przeznaczono na szkołę ćwiczeń. Seminarjum aż do nabycia własnych — miało posługiwać się przy nauce zbiorami naukowemi sąsiedniego gimnazjum. Kierownictwa zakładu podjął się dyrektor państw. gimnazjum Józef Kurowski. Grono składało się z profesorów bocheńskiego gimnazjum i nauczycieli miejscowych szkół wydziałowych. Byli nimi: Ks. Biliński Andrzej, Dr. Górski Czesław, Jaślar Adolf, Knapikówna Elżbieta, Kowalski Wojciech, Langer Antoni, Piątkowski Mieczysław, Słuszkiewicz Franciszek, Trzpis Henryk, Tyczka Franciszek i Zwirnerówna Antonina.

Według Statutu organizacyjnego, składającego się z 45 paragrafów, przyjmowanie na kurs I odbywać się miało co drugi rok, zakład zatem był niepełnem seminarjum, miał na przemianę kurs I i III, albo II i IV. Seminarjum obejmowało 4 lata nauki, która odbywała się na podstawie planów i podręczników, obowiązujących w seminarjach państwowych. Liczba uczenic na każdym kursie ograniczona była do 50. Zakład utrzymywał się wyłącznie z opłat uczenic (miesięcznie 16 K). Początek i koniec roku szkolnego oraz wakacje świąteczne i letnie te same, co w państwowych szkołach średnich. Warunkiem przyjęcia uczenicy do seminarjum były: ukończony 15-ty rok życia, świadectwo z 7 klasy szkoły wydziałowej, świadectwo zdrowia i egzamin wstępny.

W roku szk. 1907/8 zapisało się na kurs I 40 uczenic, w roku szk. 1909/10—33 uczenice. Pierwszy egzamin dojrzałości

odbył się w państwowem seminarjum żeń. w Krakowie w 1911 r. z rezultatem pomyślnym, gdyż na 26 uczenic zgłoszonych złożyło egzamin 20. Ten wynik był dowodem, że poziom nauki w zakładzie dorównywał poziomowi w zakładach państwowych, to też starania w następnych latach o prawo publiczności uwieńczone zostały pomyślnym skutkiem. Drugi egzamin dojrzałości w 1913 r. odbył się już we własnym zakładzie pod przewodnictwem inspektora krajowego śp. Mieczysława Zaleskiego, seminarjum bowiem otrzymało prawo publiczności rozp. Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 19 maja 1913 L. 21.813 na przeciąg lat trzech t. j. 1912/13, 1913/14, 1914/15 — przedłużone następnie reskr. z 5 lipca 1916 L. 18.788 na lata 1915/16, 1916/17 i 1917/18.

Rok szkolny 1914/15 upłynął pod znakiem wielkiej wojny. Huragan krwawych zapasów, szalejący z przemożną gwałtownością na ziemiach polskich, przewalił się i przez nasze ciche miasto i zostawił smutne ślady zniszczenia.

Zależnie od wypadków wojennych różnym kolejom losu ulegał zakład w ciągu wojny. Z powodu zajęcia budynku szkolnego przez wojsko, nauki w roku szkolnym 1914/15 nie było. Ponieważ na rok ten przypadała nauka dla kursu II i IV, więc uczennice, zapisane na te kursa, straciły rok, z wyjątkiem kilku uczenic z IV kursu, które na wychodźstwie we Wiedniu korzystały z nauki, udzielanej na kursach seminaryjnych i tam złożyły egzamin dojrzałości z końcem roku szk. 1914/15. Natomiast wszystkie uczennice II kursu i 21 uczenic IV kursu zapisały się ponownie na rok szk. 1915/16 na te same kursa, oświadczając, że dla należytego przerobienia materiału naukowego nie życzą sobie korzystać ze zezwolenia Ministerstwa na odbycie kursów kombinowanych. Usilnym staraniom dyrektora Kurowskiego udało się uzyskać odpowiedni lokal: była nim sala Domu katolickich stowarzyszeń, własność ks. prałata Wilczkiewicza przy ul. Krakowskiej i pokój w kamienicy prof. Świtalskiego przy ul. Białej; w następnych zaś latach zamiast tego ostatniego w popołudniowych godzinach sala fizykalna państwowego gimnazjum aż do roku 1922 t. j. do chwili, kiedy seminarjum wróciło do swego macierzystego budynku. Ponieważ szkoła przedstawiała jeden obraz zniszczenia, trzeba było ściany w salach i na kurytarzu ponaprawiać i pobielić, podłogi pomyć, szyby powprawiać, postarać się o nowe sprzęty szkolne w miejsce zniszczonych.

Powrót do własnego zakładu ułatwił inżynier P. Adam Sem-

kowicz, kierownik miejscowego Urzędu odbudowy, przez zaopatrzenie 2 sal szkolnych w ławki, katedry i tablice.

Szkód jednak, poczynionych przez wojsko w zbiorach naukowych, powetować się prędko nie dało. Ze 128 dzieł biblioteki uczenic nie ocalało ani jedno, ze 112 przyrządów gabinetu fizykalnego ocalało zaledwie 25, mniej lub więcej uszkodzonych, ze 150 okazów do historii naturalnej zachowało się 49 mniej wartościowych minerałów, ze zbiorów geograficzno-historycznych, z 23 map — pozostało 8. Szkoda, obliczona według inwentarzy, wyniosła 2.513 K. Wobec tego musiało seminarjum przez lat kilka posługiwać się środkami naukowemi sąsiedniego gimnazjum, ocalałemi z ogólnego zniszczenia.

Wśród takich warunków i okoliczności odbywała się nauka seminarjum bocheńskiego w tych ciężkich latach wojennych. Mimo wszystkie przeszkody zakład rozwijał się pomyślnie, co dwa lata coraz liczniejszy zastęp uczenic składał egzamin dojrzałości.

Nadszedł wreszcie wielki moment dziejowy: 1 listopada 1918 roku. Po czteroletnich zmaganiach wojennych i pogromie państw zaborczych powstała Polska wolna i zjednoczona. Dnia 11 listopada tegoż roku uczcił zakład uroczyste to przełomowe w dziejach narodu polskiego zdarzenie. Od tej radosnej chwili przeszedł zakład pod zarząd Władz polskich.

W roku 1922 seminarjum bocheńskie poniosło bolesną stratę: dnia 25 lipca zmarł po długiej a ciężkiej chorobie założyciel i długoletni dyrektor zakładu — nieodżałowanej pamięci Józef Kurowski. Jego to dzieło, że w Bochni powstało prywatne seminarjum żeńskie, że niezasobne panienki ziemi bocheńskiej po ukończeniu szkoły powszechnej miały możliwość dalszego kształcenia się na miejscu, że zakład nasz wysłał na trudny postereunek oświatowy — przeważnie kresowy — już cały zastęp dobrze do zawodu przygotowanych i dzielnych sił nauczycielskich. Cześć Jego niezapomnianej, świętej pamięci!

Po śmierci dyrektora Kurowskiego stałe kierownictwo seminarjum objął dyrektor państw. gymn. w Bochni — Franciszek Słuszkiewicz, który z powodu choroby pierwszego dyrektora już od 1-go października 1920 roku pełnił obowiązki tymczasowego kierownika i gimnazjum i seminarjum.

Dnia 30 listopada 1922 roku na konferencji polustracyjnej zajął P. Wizytor Antoni Marcinkowski zmiany dotychczasowo-

wego właściciela, zaznaczając, że właścicielem zakładu powinna być osoba prawna, nie fizyczna — np. T. S. L. lub T. N. S. W. lub miejscowa Rada Miejska. W myśl tego polecenia dyr. Słuszkiewicz i profesor Trzpis rozpoczęli podwójne starania: u jedynego, pozostałego z trzech właścicieli przy życiu Dra Ferdynanda Maissa, aby zrzekł się własności, a u ówczesnego komisarza rządowego miasta Adolara Ossolińskiego, aby gmina miasta Bochni dała firmę zakładowi. Starania się powiodły i Gmina bocheńska przyjęła na siebie prawo własności z pewnymi zastrzeżeniami, zawartymi w poniżej przytoczonych 2 deklaracjach:

1. „Podpisany imieniem pryw. Seminarjum żeńskiego im. Klementyny z Tańskich Hofmanowej w Bochni oświadczam, że treść uchwały Rady przybocznej m. Bochni z dnia 20 lutego 1923 przyjmuję do wiadomości i że stosownie do zastrzeżenia, powyższego pomienioną uchwałą, oświadczam, że gmina m. Bochni z tytułu przejęcia prawa własności zakładu nie będzie obowiązana do ponoszenia żadnych kosztów, połączonych z utrzymaniem tego zakładu z uwagi, że zakład ten z własnych funduszków, powstałych z opłat uczenic, utrzymywać się będzie. Bochnia, dnia 5 marca 1923. Franciszek Słuszkiewicz, dyrektor seminarjum w. r. Pieczęć. Za zgodność: Komisarz rządowy A. Ossoliński“.

2. „Imieniem Gminy miasta Bochni poświadczam niniejszem, że Gmina ta z tytułu przyjęcia prawa własności pryw. Seminarjum naucz. żeńskiego w Bochni nie będzie sobie rościła żadnej pretensji do majątku tegoż zakładu w razie jego zwinięcia lub przejścia na etat państwowy. W Bochni, dnia 5-go marca 1923. Pieczęć. Komisarz rządowy: A. Ossoliński w. r.“

Pod gorliwym i starannym kierownictwem drugiego dyrektora podnosił się zakład pod względem nauki i wychowania coraz więcej i rozwijał coraz piękniej aż do września 1924 r., kiedy na mocy rozporządzenia Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego z dnia 28 maja 1924 r. L. 969/Pr., zabraniającego dyrektorom szkół państwowych spełniania jakichkolwiek obowiązków w szkołach prywatnych, musiał dyrektor Słuszkiewicz ustąpić ku ogólnemu żalowi grona nauczycielskiego i uczenic w chwili, kiedy zakład zaczął się przekształcać w pełne, pięcioletnie seminarjum.

Na mocy rozp. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego z dnia 16-go września 1924 r., L. 16,514/I objął kierownictwo zakładu trzeci z rzędu dyrektor: prof. Henryk Trzpis.

Nowy dyrektor, świadomy, że uzyskanie nadal prawa publiczności a nawet byt zakładu zależny od posławienia go pod każdym względem na odpowiednim poziomie nowoczesnych wymagań kulturalnych i higienicznych, zabrał się przede wszystkim do niezbędnych adaptacyj w budynku szkolnym i do uzupełnienia zbiorów naukowych. Aby ten zamiar do skutku doprowadzić, zmuszony był podnieść od 1 lutego 1925 r. miesięczną opłatę uczenic z 30 na 36, a w r. 1926/7 na 40 zł. Z dniem 1 września 1925 r. zakład uzyskał 1 odpowiednio umeblowany pokój na kancelaryję dyrektora i przedpokój, 1 salę na zbiory naukowe, w której umieszczono na środku duży stół, a przy każdej ścianie szklane szafy na przyrządy fizykalne, zbiory przyrodnicze, geograficzne i bibliotekę uczenic.

Zbiory naukowe, zniszczone zupełnie podczas wojny, w najważniejszej części zostały zakupione. Z końcem roku szkolnego 1925/26 posiadało seminarjum już własne, najniezbędniejsze przyrządy fizykalne, okazy przyrodnicze, mapy, globusy, przybory do robót ręcznych, rysunków i gimnastyki, oraz zasobną bibliotekę uczenic. Odtąd obchodził się zakład bez pomocy naukowych miejscowego gimnazjum.

Podczas wakacyj 1926 r. zdobyło się seminarjum na dalszy postęp: na oddzielną, dużą i jasną pracownię naukową przez pozyskanie w pobliżu zakładu odpowiedniej ubikacji w „Domu Katolickim“ ks. Infułata Antoniego Wilczkiewicza przy ulicy Krakowskiej. Nadto zyskał zakład przez odpowiednie adaptacje w budynku macierzystym jedną obszerną i widoczną salę, tak, że kurs V znalazł pomieszczenie.

Wszystkie sale i kurytarz podwyższone zostały o 32 cm, na kurytarzu wybito 4 nowe okna, we wszystkich ubikacjach dano nowe podłogi, drzwi i okna. W ustępach umieszczono porcelanową umywalnię dla uczenic. W całym zakładzie zaprowadzono instalację elektryczną i poprawiono wodociąg. Budynek, odnowiony na wewnątrz i zewnątrz, przybrał odpowiedni swemu celowi wygląd.

Tak przedstawiają się w krótkim zarysie dzieje prywatnego Seminarjum naucz. żeńskiego w Bochni aż do bieżącego roku sprawozdawczego.

Z osób zasłużonych około dobra i rozwoju szkoły — oprócz wymienionego w Historji zakładu pierwszego dyrektora ś. p. **Józefa Kurowskiego** (25/VII 1922)

zmarli:

ś. p. **Dr. Czesław Górski** (9/VII 1916), starszy lekarz salinarny

i

ś. p. **Dr. Andrzej Wcisło** (29/XII 1922), adwokat, współwłaściciele seminarjum,

ś. p. **Franciszek Skoczek** (25/VII 1927), nauczyciel metodyki,

ś. p. **Ks. Klemens Bystrzycki**, profesor i katecheta.

Cześć Ich pamięci!

I. Skład grona naucz. w roku szkolnym 1926/27.

A) Nauczyciele zakładu czynni z końcem roku sprawozdawczego.

Trzpis Henryk, dyrektor zakładu, profesor etat. państw. gimn. w Bochni, członek Komisji literackiej Akademji Umiejętności w Krakowie, zawiadowca biblioteki uczenic, uczył jęz. polskiego na kursie V; tygodniowo godzin 4.

Dr. Dobrowolska Wanda, nauczycielka własna zakładu, uczyła historii na kursie I, II, III i IV i geografji na kursie I; tyg. godz. 15.

Fischer Stanisław, profesor etat. państw. gimn. w Bochni, uczył jęz. polskiego na kursie III i IV; tyg. godzin 9.

Ks. Gadowski Walenty, radca szkolny i biskupi, em. prof. państw. semin., katecheta własny zakładu, kierownik Kółka samokształcenia uczenic, uczył religji na kursie I, II, III, IV i V; tyg. godz. 11 + 1 egzorta.

Janik Władysław, profesor etat. państw. gimn. w Bochni, uczył jęz. polskiego na kursie I i II; tyg. godzin 8.

Kazior Bolesław, profesor etat. państw. gimn. w Bochni, uczył matematyki na kursie IV i fizyki na kursie III; tyg. godz. 5.

Kisielewska Marja, nauczycielka własna zakładu, gospodyni i wychowawczyni kursu I, opiekunka III drużyny harcerskiej, uczyła matematyki na kursie I, II i III, fizyki na kursie I, II, kaligrafji na kursie I; tyg. godzin 17.

Dr. Majcher Wincenty, prof. etat. państw. gimn. w Bochni, gospodarz i wychowawca kursu III, uczył języka niemieckiego na kursie II i III; tyg. godzin 6.

Nowak Bronisław, profesor etat. państw. gimn. w Bochni, gospodarz i wychowawca kursu II, zawiadowca zbiorów geograficznych, kierownik Koła krajoznawczego, uczył geografji na kursie II i III; tyg. godzin 5.

Rusin Władysław, profesor etat. państw. gimn. w Bochni, uczył historii na kursie V; tyg. godzin 3.

Stankiewiczówna Janina, nauczycielka własna zakładu, gospodyni i wychowawczyni kursu IV, zawiadowczyni zbiorów przyrodniczych, opiekunka I drużyny harcerskiej seminaryjnej, uczyła biologji na kursie I, II i III, psychologji na kursie IV, pedagogiki na kursie V; tyg. godzin 19.

Tyczka Franciszek, prof. etat. państw. gimn. w Bochni, uczył jęz. niemieckiego na kursie I, IV i V; tyg. godzin 7.

Urbanek Józef, profesor etat. państw. gimn. w Bochni, gospodarz i wychowawca kursu V, zawiadowca gabinetu fizykalnego, uczył matematyki na kursie V, fizyki na kursie IV; tyg. godzin 5.

Biernat Franciszek, nauczyciel etat. 7 kl. szkoły powsz. m. im. Jachowicza w Bochni, uczył metodyki z lekcjami praktycznymi na kursie IV i V; tyg. godzin 12.

Kozłowski Józef, dyrektor etat. 7 kl. szkoły powsz. żeń. im. król. Barbary w Bochni, uczył ćwiczeń cielesnych oraz gier i zabaw na kursie I, II, III, IV i V; tyg. godzin 15.

Kuc Jan, nauczyciel etat. 7 kl. szk. powsz. m. im. Jachowicza w Bochni, uczył śpiewu na kursie I, II, III, IV, V i muzyki na kursie II, III, IV i V; tyg. godz. 14 + 3 godz. śpiewu chóralnego.

Machnicka Janina, nauczycielka etat. 7 kl. szkoły powsz. żeń. im. św. Kunegundy w Bochni, uczyła robót kobiecych na kursie II i III, oraz gospodarstwa domowego i gotowania na kursie V; tyg. godzin 9.

Słuszkiewiczówna Emilja, nauczycielka w myśl § 8. P. S. N. w państw. gimnazjum w Bochni, uczyła robót ręcznych na kursie I i II, rysunków na kursie I, II, III, IV i V; tyg. godzin 14.

Dr. Hyżycki Stanisław, fizyk Starostwa w Bochni, lekarz zakładu, uczył higieny na kursie V; tyg. godzin 2 + 6 godzin ordynacyjnych dla uczenic.

II. Zmiany i ruch w gronie nauczycielskiem w roku sprawozdawczym.

a) **Dr. Dobrowolska Wanda**, j. w., z dniem 15 września 1926 objęła naukę historji jako siła własna zakładu.

Ks. Gadowski Walenty, j. w., z dniem 15 września 1926 objął naukę religii jako katecheta własny zakładu.

Kisielewska Marja, j. w., z dniem 15 września 1926 za zezwoleniem O. S. K. z 17 sierpnia 1926, l. I. K. N. 10, 896/26 objęła naukę matematyki jako siła własna zakładu.

b) **Ks. Biliński Andrzej**, katecheta etatowy 7 kl. szkoły powsz. żeń. im. św. Kunegundy w Bochni, ustąpił z zakładu z końcem r. szk. 1925/26.

Ks. Bogacz Andrzej, katecheta etatowy państw. gimn. w Bochni, ustąpił z zakładu z końcem r. szk. 1925/26.

III. Pomieszczenie i urządzenie zakładu — służba z końcem roku sprawozdawczego.

Zakład posiada 5 sal szkolnych, z których 4 mieszczą się na parterze budynku szkoły powszechnej męskiej im. Kazimierza Brodzińskiego, a 1 w szkole powsz. żeń. im. św. Kunegundy w Bochni. Jest zaopatrzony we wszystkie potrzebne sprzęty szkolne i obrazy. W sąsiedztwie sal szkolnych mieści się kancelarja dyrektora, poczekalnia i sala na zbiory naukowe; nadto dzięki uprzejmości ks. Inułata Wilczkiewicza uzyskał zakład w tym roku w „Domu Katolickim“ piękną, obszerną salę na pracownię naukową dla uczenic i obok drugą mniejszą, przeznaczoną na nadobowiązkowy kurs gospodarstwa domowego i gotowania.

Zbiory naukowe przedstawiają się następująco: przyrządów fizykalnych nowych dokupiono 20 za cenę 132·88 zł, tak, że razem wszystkich posiada zakład 189, wartości 5.842·88 zł; do gabinetu przyrodniczego przybyło 124 okazy za cenę 520·50 zł, razem z zeszlórocznymi jest wszystkich 196, wartości 3.141·50 zł; map i globusów do nauki geografji i historii dokupiono 25 za kwotę 500 zł, łącznie z dawnymi ma ich zakład 112, wartości 1.831·75 zł; przyrządów gimnastycznych 16, wartości 526·90 zł; przyborów do nauki rysunków 12 za kwotę 102 zł; 16 przyborów do robót ręcznych za 276·45 zł; do biblioteki uczenic przybyło 170 dzieł, tak, że wypożyczalnia książek liczy obecnie 850 dzieł w 1051 tomach. Nadto zakupiono kompleks naczyń kuchennych (175 sztuk) za 1193 zł.

Wkońcu Dyrekcja nadmienia, że zakład posiada 4 siły

własne: nauczyciela religii, historii, matematyki i biologji. Dyrektor, profesor państwowego gimnazjum w Bochni, otrzymawszy urlop płatny za zwrot kosztów zastępstwa na rok szkolny 1926/27 rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 10 lipca 1926 Nr. II. 7054/26 (K. O. S. K. z 26/7 1926. L. II. 4714/26), poświęca wszystkim swój czas i pracę zakładowi.

Własny sługa zakładu: **Kalicki Wojciech.**

IV. Nauka.

Rok szkolny 1926/27 rozpoczął się nabożeństwem dnia 15 września 1926. Zakończono rok szkolny 28 czerwca 1927 r. W dniach od 9 — 12 marca 1927 przeprowadził szczegółową lustrację zakładu Pan Wizytator dla seminarjów O. S. K. Antoni Marcinkowski.

V. Wychowanie.

Wychowanie moralne uczenic obejmowało w bieżącym roku — podobnie jak i w ubiegłych latach — opiekę nad stancjami uczenic. W tym celu kierownik zakładu i opiekunowie klasowi w towarzystwie ks. katechety lub lekarza szkolnego zwiedzali mieszkania seminarzystek, badając stosunki zdrowotne i moralne.

Wychowanie obywatelsko-narodowe zakładu znalazło swój wyraz w urządzaniu lub braniu udziału uczenic we wszystkich uroczystościach seminaryjnych i narodowych.

Dnia 15 września 1926 r. po nabożeństwie wstępnem odbyła się uroczystość poświęcenia odnowionego budynku, na którą złożyło się okolicznościowe przemówienie ks. prof. Walentego Gadowskiego, śpiew i muzyka uczenic.

Dnia 30 września obchodziło seminarjum uroczystość św. Teresy od Dzieciątka Jezus, Patronki zakładu.

Dnia 23 października wzięły uczennice udział w uroczystym przedstawieniu ku czci św. Franciszka z Asyżu, urządzone przez miejscową Sodaliję Pań.

Dnia 31 października w niedzielę uczestniczyły w uroczystym poświęceniu „Cmentarza Wojennego“ na Krakowskiem Przedmieściu w Bochni.

Dnia 6 listopada wysłuchały rzeczy prof. Fischera o dziejach książki w Polsce.

Dnia 11 listopada, w rocznicę odzyskania niepodległości i święta państwowego, wzięły uczennice udział w uroczystym nabożeństwie wspólnem i pochodzie, urządzone przez miejscowe Władze.

Rocznice 200 letnią kanonizacji św. Stanisława Kostki obchodził zakład dnia 13-go listopada uroczystem nabożeństwem i porankiem muzykalno-wokalnym.

Dnia 6 marca urządziły uczennice wieczór muzykalno-wokalny na dochód „Pomocy koleżeńskiej“. Na program złożyły się: koncert orkiestry seminaryjnej, śpiew chóralny, deklamacje i obrazek sceniczny.

Dnia 19 marca, w dniu imienin Marszałka Piłsudskiego, wziął zakład udział w nabożeństwie, urządzone przez miejsc. Władze.

Jubileusz Marji Rodziewiczówny uczcił zakład w ten sposób, że nauczyciele jęz. polskiego w poszczególnych klasach poświęcili 1 godzinę na omówienie stanowiska i znaczenia tej powieściopisarki w literaturze naszej.

Dnia 30 kwietnia uczesniczyły uczennice seminarjum w uroczystości poświęcenia tablicy pamiątkowej po poległych w walkach o wolność narodu profesorach i uczniach tuł. gimnazjum.

Święto narodowe 3-go Maja obchodził zakład uroczystem nabożeństwem, podczas którego wygłosił podniosłe kazanie katecheta zakładu ks. Gadowski. Uczennice wzięły udział w ogólnym pochodzie przez miasto i jako chór w uroczystym wieczorze urządzone przez miejscowe T. S. L.

Dnia 8, 15 i 22 maja wygłosił do abiturjentek trzy jednogodzinne wykłady „O pracy pozaszkolnej nauczycielki“ p. Wójtowicz Władysław, dyrektor 7 kl. szkoły powszechnej żeńskiej im. św. Kunegundy w Bochni.

Dnia 30 maja przemówił do uczennic w sali „Domu Katolickiego“ prof. Rusin o generale Józefie Bemie.

Dnia 19 czerwca urządził zakład w sali miejsc. kino-teatru uroczysty poranek ku czci Juliusza Słowackiego z powodu sprowadzenia zwłok wieszczą na Wawel. Na program poranku złożyła się kantata, słowo wstępne prof. Fischera, chór uczennic z orkiestrą i deklamacja wyjątków z dzieł poety.

Wreszcie dnia 21-go czerwca wygłosił do uczennic rzecz o spółdzielczości prof. Kazior.

Wypełniając obowiązki religijne, przystępowały uczennice 3 razy obowiązkowo do św. Sakramentów Pokuty i Ołtarza. Rekolekcje odbyły się w dniach od 21—24 marca pod przewodnictwem ks. prof. Walentego Gadowskiego, katechety zakładu.

Opiekę pozaszkolną nad uczenicami sprawował Komitet Rodzicielski pod przewodnictwem sędziego Koniuszewskiego. Posiedzeń odbyło się 5.

Komitet urządził wykład prof. Dr. Franciszka Bielaka na temat „Rodzice a dzieci“.

Pogadanki z rodzicami odbywały się podczas konferencji wywiadowczych.

Samorząd szkolny istniał na kursie IV. Statut samorządu opracowano na podstawie referatów i dyskusji ogólnej. Celem samorządu było:

1) współdziałanie młodzieży ze szkołą w dziedzinie wychowania,

2) przygotowanie do pracy obywatelskiej dla dobra narodu i państwa,

3) popieranie wszelkiej działalności, opartej na zasadach życzliwości i sprawiedliwości.

Cel ten starano się osiągnąć: a) przez samopomoc w nauce; b) przez omawianie raz w tygodniu spraw, związanych z ogłędą towarzyszką; c) przez baczne przestrzeganie przepisów szkolnych; d) przez ujęcie w swe ręce dekoracji sal na uroczystości szkolne.

Kółko Samoksztalcenia liczyło 117 uczenic z kursów V-go (do 1. lutego), IV, III i II i odbywało zebrania w I. półroczu co niedzielę, w drugim co drugą niedzielę. Referaty na temat pracy społecznej nauczycielek wygłosili: **Zbyszycki** Franciszek, inspektor szkolny i ks. **Rogoż** Aleksander, kierownik diecezjalnego Związku Stow. Młodzieży. Nadto prelegentki z pośród uczenic omawiały sprawę Kółek Rolniczych, Spółek Stefczykowskich, bibliotek ludowych, związków zawodowych i mnóstwo kwestyj, wiążących się z podniesieniem kultury i dobrobytu szerokich warstw ludu. Obszerniej przerobiono encyklikę Rerum Novarum. Dyskusją kierował ks. W. Gadowski. Frekwencja była liczna.

Sodaliczka Marjańska zawiązała się 2. II. 1927. Zebrania zwyczajne z referatami treści etycznej odbywały się co drugą niedzielę, naprzemian z Kółkiem Samoksztalcenia. W święto Królowej Korony Polskiej złożyło przyrzeczenia 67 aspirantek.

Niektóre aspirantki prenumerują miesięcznik „Cześć Marji“. Nabożeństwa sodalicyjne są raz w miesiącu. Dwie delegatki wyjeżdżają na zjazd sodalicyjny do Wilna, połączony z koronacją obrazu Matki Boskiej Ostrobramskiej.

Koło Krajoznawcze uczenic Seminarjum im. Kazimierza Tetmajera powstało z końcem br. i liczy 112 członków. Opiekunem Koła jest prof. Bronisław Nowak; w skład Zarządu wchodzi: przewodnicząca Bursztynówna Olga, zast. przew. Olesiówna Eugenja, skarbniczka Kusiówna Janina, sekretarka Rzepianka Eugenja, bibliotekarka Gościńska Natalja.

Koło odbyło jedno walne zebranie, Zarząd zaś 2 posiedzenia, na których opiekun objaśnił obowiązki i prawa Zarządu i wskazał, jak należy zorganizować pracę w Kole; następnie oddał Zarządowi księgi, pieczęć Koła i biblioteczkę, złożoną z 23 tomów i 2 roczników „Orlego Lotu“.

W dniu 5 czerwca br. Koło wzięło udział w pierwszym Zjeździe Kół Kraj. Młodzieży Polskiego Tow. Krajoznawczego w Krakowie, wysyłając 4 delegatki, które w towarzystwie opiekuna, po ukończeniu obrad, zwiedziły Muzeum Etnograficzne, Zamek i Wystawę Arrasów. W dniach 12—15 czerwca urządziło Koło wycieczkę (15 uczenic) w Tatry pod przewodnictwem i opieką profesora B. Nowaka. W pierwszym dniu zwiedziły uczenice Kuźnice i drogą przez Boczań udały się na Halę Gąsienicową, skąd przez liczne płaty śniegu dotarły do Czarnego Stawu pod Kościelcem, a wreszcie do Zmarzłego Stawu pod Zawratem; powróciły do Zakopanego doliną Jaworzynki. Drugi dzień przeznaczono na zwiedzenie dolin w wapieniach: doliny Białego, a po przejściu przełęczy koło Sarniej Skały, doliny Strążyskiej i „Za bramką“.

W ostatnim dniu wycieczki uczenice poznały Gubałówkę, oglądały Sanatorium Związku Pol. Nauczycielstwa Szkół powszechnych i zwiedziły Muzeum Tatrzańskie im. Dr. Chałubińskiego, Państw. Szkołę Zawodową przemysłu drzewnego i krajową szkołę koronkarstwa.

Przy końcu kwietnia zostało zawiązane Kółko geograficzno-krajoznawcze na I-szym kursie seminarjum, którego opiekunką była Dr. W. Dobrowolska. Należało doń 15 uczenic. Celem Kółka — pogłębienie wiadomości z geografji; rozbudzenie zamiłowania do przedmiotu przez czytanie odpowiedniej lektury, opisów podróźniczych itp. a także zapoznanie się z krajoznaw-

stwem i zainteresowanie się niem nie tylko przez lekturę, ale odpowiednią samodzielną autopsję. Ze względu na ten cel praca uczenic w Kółku szła w 2-ch kierunkach. Odbywano posiedzenia, poświęcone referatom oraz wycieczki w okolice Bochni. Sekretarka Kółka spisywała protokoły zebrań, których odbyto w miesiącach maj—czerwiec: 7. Wycieczek było 4: do Murowianki, Łączycy, Kolanowa, Wiśnicza, poza tem zbierano się na odczytanie referatów w parku „Uzbornia“ a w dniu deszczowe w klasie. Uczennice napisały ogółem 19 krótkich referatów, z których 10 opierało się na lekturze książkowej, 9 na autopsji.

Opiekunka „Kółka“ miała również pogadankę dla członkiń na temat „Pomorze-Polskie wybrzeże-Gdańsk“, ilustrowaną w braku przeźroczy widokówkami.

Organizacja całej pracy harcerskiej na tutejszym terenie spoczywa w rękach seminarzystek pod kierownictwem opiekunki, naucz. p. Stankiewiczówny. I tak:

Hufcową była ucz. kur. V Bronisława Malinkówna.

Drużynową I druż. semin. ucz. kur. IV K. Fietkówna.

„ II „ gimn. „ „ V J. Maksymowiczówna.

„ III „ szk. pow. „ „ III E. Lechówna.

„ IV „ „ „ „ „ V K. Machnicka.

Ogółem pracowało w harcerstwie 58 uczenic ze wszystkich kursów, z tych 32 stanowiło I drużynę seminarjalną, reszta rozprószona była w wyżej wymienionych drużynach.

Wszelkie usiłowania harcerek I drużyny zmierzały do coraz doskonalszego wyszkolenia harcerskiego, do pracy samowychowawczej i narodowo-obywatelskiej.

Podstawą do osiągnięcia celu była praca w 3 zastępach, odbywających zbiórkę w tygodniu, praca w obozie i na kolonjach, urządzanych corocznie. Zbiórka drużyny odbywała się dwa razy w miesiącu.

Drużyna I uczestniczyła w obozie i kolonji hufca boch. na Kirach (Dolina Kościeliska); wysłała do obozu dla drużynowych i instruktorskiego kilka harcerek, aby przygotować zastęp pracownic na stanowiska kierownicze. Urządziła w ciągu wakacyj wycieczkę dwudniową do Ciemnych Smereczyn i jednodniową do Stawu Smereczyńskiego, poza tem kilkakrotnie w ciągu roku szkolnego wycieczki w najbliższe okolice Bochni, połączone z ćwiczeniami harcerskimi. Na odprawie drużynowych i na Walnym Zjeździe na wiosnę brały udział przedstawicielki naszej

drużyny. Uroczysty wieczorek ku uczczeniu rocznicy powstania listopadowego odbył się dla całego hufca staraniem I drużyny. Rocznicę 3-Maja uczczono w ścisłym kółku drużyny. Cała drużyna zajmowała się robótkami kobiecemi; fundusz, z nich uzyskany, jest przeznaczony na obóz; na urządzenie obozu płyną również kwoty, zarobione w sklepiku harcerskim, prowadzonym przez harcerki III i IV kursu.

Harcerki brały czynny udział w festynie, urządzonym na rzecz obozów harcerskich; pomagały bezinteresownie w przedstawieniach, urządzanych przez drużynę III, pozostającą pod opieką naucz. M. Kisielewskiej. Obecnie wyjeżdżają na miesięczny obóz do Szymbarku pod Gorlicami — a w miarę funduszy planują jeszcze tygodniowy obóz wędrowny.

Podstawą wychowania fizycznego była w bieżącym roku szkolnym obowiązkowa nauka gimnastyki, tudzież zabawy i gry ruchowe dla wszystkich kursów w 6 godzinach tygodniowo. Ćwiczenia odbywają się pod kierownictwem dyrektora J. Kozłowskiego, w porze zimowej w sali gimnastycznej szkoły powszechnej żeńskiej im. św. Kunegundy, w miesiącach jesiennych i wiosennych na wolnym powietrzu.

Obok ćwiczeń praktycznych, mających na celu osobiste usprawnienie — część teoretyczna obejmowała historję wychowania fizycznego — fizjologję pracy mięśniowej, szczegółową systematykę ćwiczeń metodycznych i gier ruchowych.

Dla zdobycia umiejętności prowadzenia ćwiczeń cielesnych z młodzieżą szkół powszechnych uczennice prowadziły początkowo same lekcje gimnastyczne i gry z koleżankami według wzorów, opracowanych wspólnie z nauczycielem wychowania fizycznego.

Po przyswojeniu sobie jednak zasad pedagogiki fizycznej, oraz dydaktyki ćwiczebnej, jak to — rozkazownictwa, umiejętnego układania wzorów lekcyjnych i dobierania ćwiczeń stosownie do wieku, sprawności i stanu sił ćwiczących, prowadziły samodzielnie lekcje ćwiczeń cielesnych, ale już z młodzieżą szkoły żeńskiej, począwszy od klasy I do kl. VII włącznie.

Oprócz tego uczennice występowały w popisach gimnastycznych na boiskach Sokoła w miejscu i w wycieczkach zbiorowych, jak w Skawinie, Wadowicach, Cieszynie, Zakopanem, Nowym Targu, a ostatnio we Lwowie, biorąc udział w publicznych ćwiczeniach i pochodzie uroczystym ku uczczeniu sześćdziesięcioletniego jubileuszu Sokoła-Macierzy.

Tam też skorzystano ze sposobności, aby zapoznać przyszłe nauczycielki z zabytkami historycznymi, których Lwów dosyć posiada, a są drogie sercu każdego. Wycieczki te o charakterze gimnastycznym miały także na celu zapoznanie uczenic z różnymi miejscowościami naszej Ojczyzny i jej osobliwościami. Do występów publicznych przygotowały się uczennice w godzinach nadprogramowych, w których przerabiano ćwiczenia rytmiczne, pąsy i tany, a te, ujęte w korowodach w obrazy, dawały prawidłową postawę, zręcznością, przytomnością umysłu, karnością i estetyką ruchów bardzo miły dla oka widok, budząc żywe u rodziców i publiczności zainteresowanie i uznanie dla ćwiczących za ich wytrwałą i solidarną pracę.

Prócz wycieczek obowiązkowych, urządzanych przy nauce geografji i przyrody, odbywały uczennice przy sprzyjającej pogodzie wycieczki w bliższe i dalsze okolice Bochni w towarzystwie nauczycielek i nauczycieli. Nadto w ciągu b. r. szkol. wyjeżdżały kilka razy pod opieką przełożonych do Krakowa na przedstawienia teatralne dla młodzieży szkolnej i brały liczny udział w powszechnych wykładach uniwersyteckich i przedstawieniach naukowych miejscowego kinoteatru.

Nauki śpiewu i muzyki udzielał naucz. J. Kuc. Naukę tę oparto na wskazaniach nowych programów ministerjalnych, uwzględniając: solfeggio, zasady śpiewu i muzyki, formy muzyczne, harmonję, metodykę śpiewu, emisję głosu, dykcję, historję muzyki, formy muzyczne, sposoby i zasady dyrygowania chórem, oraz zaznajomiono z rodzimą literaturą pieśniarską.

Śpiew chóralny prowadzono w godzinach popołudniowych. Tu przygotowano pieśni nabożne i świeckie, które wykonywały uczennice podczas nabożeństw szkolnych w kościele parafjalnym i publicznych występów.

Nauka gry na skrzypcach odbywała się pod kierownictwem naucz. J. Kuca w obszernej sali, gdzie każda z uczenic miała swój oddzielny pult. Stosownie do rozporządzenia Władz szkolnych każdy oddział podzielono na dwie grupy, by kontrola podczas nauki była udostępnioną.

W godzinach popołudniowych prowadzono zespołową grę instrumentalną.

Orkiestra uczenic tutejszego seminarjum brała udział zawsze nietylko podczas uroczystości szkolnych, lecz także podczas wieczorków, urządzanych przez uczennice tutejszego zakładu, lub

też występowały w charakterze gości, zaproszone przez lokalne oświatowe organizacje, urządzające uroczyste obchody narodowe.

Wystawa rysunków i robót ręcznych, urządzona przez naucz. E. Słuszkiewiczównę w dniach od 3—9 czerwca br., wykazała sumienną pracę i duże zdolności uczenic.

Naukę gotowania w kuchni szkolnej wprowadzono w styczniu 1927 narazie tylko dla kursu V, 4 godziny tygodniowo. Ucenice sporządzały pod kierownictwem nauczycielki J. Machnickiej obiad, składający się z zupy, mięsa, jarzyny i leguminy, obliczały cenę obiadu, uczyły się podawać potrawy, nakrywać do stołu, sprzątać i czyścić naczynia.

Pomoc koleżeńska uczenic pozostawała pod zarządkiem dyrektora zakładu. Ogólny dochód (ze zwróconych zniżek za rok 1924/25 przez były uczenice zakładu i z wieczorków muzykalno-wokalnych) wynosił 2573 Zł 16 gr, rozchód 205 Zł (na zapomogi dla biednych uczenic); pozostałość na Fundusz żelazny, umieszczona na książeczce M. K. O. w Bochni Nr. 28.664, wynosi 2368 Zł 16 gr + odsetki 73 Zł 34 gr, razem 2441 Zł 50 gr.

Zakład utrzymuje się z opłat uczenic. Opłata miesięczna wynosi 40 Zł.

Na stacji mieszkało	45 uczenic
U rodziców	188 „
Razem	<u>233 uczenic</u>

VI Statystyka uczenic z końcem roku sprawozdawczego.

T Y T U Ł Y:	K u r s					Razem
	I	II	III	IV	V	
I Liczba uczenic:						
wpisanych na rok sprawozdawczy	58	50	53	51	35	247
ubyło w ciągu roku	6	4	1	2	1	14
przybyło w ciągu roku	—	—	—	—	—	—
pozostało z końcem roku	52	46	52	49	34	233
II Religja:						
rzymsko-kościółna	52	46	52	48	34	233
III Narodowość:						
polska	52	46	52	49	34	233
IV Wynik klasyfikacji z końcem roku sprawozdawczego:						
przysposobione na kurs wyższy z odznaczeniem	4	6	4	5	2	21
przysposobione na kurs wyższy	42	35	33	27	32	169
przeznaczone do egz. popr. lub uzupeł.	5	5	14	14	—	38
nieprzysposobione	1	—	1	2	—	4
nieklasyfikowane	—	—	—	1	—	1
R a z e m	52	46	52	49	34	233
V Miejsce zamieszkania rodziców:						
w siedzibie zakładu	28	34	33	25	24	144
w powiecie	19	10	18	23	9	79
w innych powiatach	5	2	1	1	1	10
zagranicą	—	—	—	—	—	—
R a z e m	52	46	52	49	34	233

T Y T U Ł Y	K u r s					Razem
	I	II	III	IV	V	
VI Zatrudnienie rodziców:						
rolnicy-ziemianie (wielka własność)	—	—	—	—	—	—
rolnicy-włościanie	16	9	13	11	3	52
samoistni przemysłowcy	1	—	—	—	—	1
„ rzemieślnicy	—	3	9	3	1	16
„ kupcy	1	2	—	1	—	4
pracownicy rolni	—	—	—	—	—	—
„ przem. i rękodziel.	—	2	1	1	1	5
„ handlowi	—	—	1	—	—	1
wolne zawody umysłowe	1	—	—	1	—	2
wojskowi czynni	1	—	1	—	—	2
urzędnicy państw. i pryw.	10	10	9	12	11	52
niżsi funkcj. „ „	11	6	5	8	6	36
emeryci	4	3	4	5	5	21
właściciele real. miejskich	1	—	1	—	—	2
inne zawody	6	11	8	7	7	39
Razem	52	46	52	49	34	233

VII. Statystyka egzaminu dojrzałości w roku sprawozdawczym.

Bartnikówna Janina ur. 24. XI 1907. w Bogucicach	rel. rzym-kał.
Biedrońska Jadwiga ur. 27. VIII 1906. w Ottynji	„ „ „
Dreścikówna Franciszka ur. 24. VI 1907. w Chodenicach	„ „ „
Fenczynówna Marja ur. 8. III 1907. w Bochni	„ „ „
Gackówna Zofja ur. 20. III 1906. w Bochni	„ „ „
Jagielkówna Walerja ur. 6. XI. 1906. w Bratucicach	„ „ „
Jawieniówna Weronika ur. 22. II 1904. w Cikowicach	„ „ „
Kaczmarczykówna Antonina ur. 22. II 1906. w Bochni	„ „ „
Kucówna Janina ur. 28. V 1907 w Bobowej	„ „ „
Machnicka Kazimiera ur. 30. VIII 1908. w Suchej	„ „ „
Maksymowiczówna Jadwiga ur. 18. VIII 1907. w Niepołom.	„ „ „
Malinkówna Bronisława ur. 11. XI 1905. w Dąbrówce Inf.	„ „ „
Mysińska Stefanja ur. 17. XII 1905. w Bochni	„ „ „
Nożyńska Helena ur. 10. IV 1908. w Dębicy	„ „ „
Palczewska Wanda ur. 3. VIII 1902. we Lwowie	„ „ „
Piekarczykówna Anna ur. 12. VI 1904. w Łapczycy	„ „ „
Romańska Bronisława ur. 31. III 1906 w Bochni	„ „ „
Rybicka Stanisława ur. 4. IV 1907 w Pleśnej	„ „ „
Skoczkówna Marja ur. 23. III 1901. w Wiśniczu Starym	„ „ „
Słuszkiewiczówna Seweryna ur. 11. XI 1907 w Bochni	„ „ „
Taborówna Władysława ur. 12. X 1906, w Wieliczce	„ „ „
Traczewska Marja ur. 9. X 1904. w Bochni	„ „ „
Trepówna Marja ur. 11. XI 1906. w Brzeźnicy	„ „ „
Wankiewiczówna Irena ur. 26. XI 1906. w Bochni	„ „ „
Wilczyńska Marja ur. 10. IX 1907. w Grabinach	„ „ „
Wilkowiczówna Cyryla ur. 14. III 1907. w Bochni	„ „ „
Wilkowiczówna Elenora ur. 17. I 1907. w Dolinie	„ „ „
Zaleska Leokadja ur. 10. XII 1905. w Krakowie	„ „ „
Ziębianka Janina ur. 12. X 1903. w Bochni	„ „ „
Żmudzka Barbara ur. 17. X 1906. w Woli Drwińskiej	„ „ „

Co do 2 abiturjentek założył Przewodniczący votum separatum, 2 reprobowano.

Egzamin dojrzałości odbył się w terminie letnim pod przewodnictwem P. Wizytatora Antoniego Marcinkowskiego.

Tematy wypracowań piśmiennych.

- a) z języka polskiego: Społeczeństwo polskie w „Kordjanie“ Słowackiego, a „Weselu“ Wyspiańskiego. Co z pojęć Z. Krasieńskiego o Polsce stwierdziły dzieje, o co było złudzeniem? Znaczenie Bałtyku dla Polski.
- b) z pedagogji: Nagrody i kary jako środki wychowania szkolnego.
Rozwinę myśl, zawartą w twierdzeniu J. H. Pestalozziego: Najlepszą rzeczą, jaką uczynić można dla dziecka, jest nauczyć je radzić samemu sobie“.
- c) metodyczne: Pojęcie zdania podrzędnie złożonego. (metodyczne pouczenie).
-

VIII Wykaz uczenic w roku sprawozdawczym.

Uczenice przysposobione na kurs wyższy z odznaczeniem odmiennym drukiem.

"	"	"	"	"	wymienione pod a.
"	nieklasyfikowane	"	"	"	b.
"	przeznaczone do egz. popr. lub uzupeł.	"	"	"	c.
"	nieprzysposobnione na kurs wyższy	"	"	"	d.

KURS I (58).

a. Bilecka Ludmiła	Piecówna Janina
Bogdanowiczówna Jadwiga	Piotrowska Józefa
Broszkiewiczówna Helena	Podolowska Wilhelmina
Bursztynówna Stanisława	Ryncarzówna Józefa
Cebulanka Marja	Ryncarzówna Marja
Cępurówna Stefanja	Rzepczanka Karolina
Czubakówna Bronisława	Serafinówna Anna
Dobrzańska Helena	Sielecka Marja
Fortunianka Janina	Sikorzanka Apolonja
Furmańska Józefa	Solakówna Katarzyna
Gądorówna Marja	Strachówna Katarzyna
Golarzówna Zofja	Synowcówna Wiktorja
Gondkówna Zofja	Szelizanka Helena
Gościńska Zofja	Szymańska Marja
Hojarska Stefanja	Wereszczakówna Marja
Katrówna Antonina	Willamówna Marja
Kazanecka Natalja	Zawicka Marja
Kłóskówna Stefanja	b. Florczykówna Władysława (7/XII)
Kornasiówna Jadwiga	Gnućkówna Karolina (18/II)
Kubicka Genowefa	Piątkowska Łudwika (1/I)
Kulmówna Janina	Przybyłowiczówna Krystyna (20/X)
Kwiecińska Wieńczysława	Rybczanka Józefa († 17/IV)
Leśniowska Stefanja	Sawkówna Helena (6 XI)
Łukasiewiczówna Wanda	c. Augustowska Joanna (niem.)
Matejczykówna Janina	Bawołówna Stefanja (niem.)
Mrózkówna Cecylja	Kutówna Felicja (niem.)
Musiałówna Zofja	Szewczykówna Józefa (niem.)
Nasalska Helena	Węgrzynówna Zofja (niem.)
Niewolakówna Marja	d. Nakielna Stanisława

KURS II (50).

a. Burkiewiczówna Władysława	Czachorówna Zofja
Cisakówna Cecylja	Dankówna Michalina

Fietkówna Marja
Fiskówna Anna
Górkówna Marja
Gregorowiczówna Franciszka
Grzywaczówna Adela
Gurbielówna Stefania
Hanischówna Marja
Krajewska Stanisława
Kubicka Marja
Kulmówna Eugenia
Laskówna Marja
Łazowska Matylda
Majchrówna Jadwiga
Mazgajówna Janina
Mleczkówna Antonina
Nasalska Józefa
Nehrebecka Janina
Pszonczakówna Helena
Romanowska Anna
Rusinówna Helena
Rzepianka Eugenia
Sitkówna Marja
Słowikówna Marja

Stachnikówna Anna
Stasiaczkówna Janina
Stępniewska Antonina
Stryczkówna Anna
Światakówna Janina
Świdrówna Władysława
Tarczałowiczówna Marja
Wojasówna Stefania
Wolwska Marja
Wójcikówna Wilhelmina
Wróblewska Stanisława
Wydrówna Janina
Zacharzanka Marja
Ząbikówna Helena
b. Biedakówna Marja (1/II)
Gajkówna Rozalja (5/X)
Jonakówna Janina (14/III)
Katrówna Helena (4/III)
c. Muchówna Marja (niem.)
Piątkowska Eugenia (niem.)
Piekarczykówna Zofja (niem.)
Ryncarzówna Aleksandra (niem.)
Siodlarzówna Aniela (niem.)

KURS III (53).

a. Babiakówna Zofja
Bojkówna Helena
Borecka Janina
Cieślikówna Zofja
Długoszówna Władysława
Dudzicówna Marja
Fierlówna Helena
Fortunianka Olga
Friedówna Janina
Gadowska Helena
Gargulówna Michalina
Heljaszówna Marja
Jonasówna Marja
Kaszubianka Zofja
Kawalerczykówna Marja
Klimczykówna Apolonja
Korpałówna Anna
Kostrzewska Janina
Kubicka Zofja
Kustówna Rozalja
Lechówna Eleonora

Łanówna Feliksa
Matusikówna Helena
Matusikówna Rozalja
Nowakówna Helena
Nowakówna Katarzyna
Olesiówna Eugenia
Osiczanka Zofja
Palejówna Zofja
Podolowska Wanda
Ptaśnikówna Marja
Skoczeniówna Janina
Stachurzanka Janina
Synowcówna Helena
Szczepańska Jadwiga
Ząbikówna Franciszka
Ziębianka Józefa
b. Bajdówna Julja (16/IX)
c. Dobrzańska Kunegunda (matem.)
Gańczykówna Janina (niem.)
Gargulówna Marja (niem.)
Gregorowiczówna Marja (geogr.)

Kazmierczykówna Aniela
Kłękówna Matylida (niem.)
Niewolska Aniela (niem.)
Nowotarska Marja (matem.)
Olesiakówna Marja (niem.)
Plettówna Janina (biologja)

Romańska Władysława (niem.)
Sowianka Stanisława (niem.)
Styczniówna Marja (niem.)
Węglarska Helena (niem.)
d. Bednarkówna Karolina

KURS IV (51).

a. Bursztynówna Olga
Chwałkowska Władysława
Cyzówna Stefanja
Czajkowska Eugenja
Fietkówna Kazimiera
Gońkówna Emilja
Gościńska Natalja
Janikowska Anna
Kampratówna Bronisława
Kasprzykówna Marja
Kraussówna Irena
Krawcówna Antonina
Kusiówna Janina
Leszczyńska Katarzyna
Linkówna Julja
Madejówna Aniela
Majerska Jadwiga
Marszałkówna Zofja
Mikulska Stefanja
Motakówna Marja
Nowakówna Apolonja
Olszewska Janina
Olszewska Marja
Pachutówna Józefa
Płachnianka Marja
Rzepianka Janina

Siekierska Kamila
Sieprawska Eugenja
Wełnianka Czesława
Willamówna Melanja
Wolska Julja
Zielińska Irena
b. Kucówna Marja († 9/II)
Pacutówna Józefa (31/I)
Tomasikówna Antonina
c. Błońska Zofja (niem.)
Gaikówna Franciszka (matem.)
Gawłowiczówna Józefa (niem.)
Górczyńska Natalja (niem.)
Hadowska Marja (matem.)
Jacakówna Helena (niem.)
Kmakówna Henryka (niem.)
Lechówna Marja (niem.)
Mysińska Marja (matem.)
Olszowianka Jadwiga (matem.)
Piotrowska Bronisława (niem.)
Sowianka Jadwiga (śpiew)
Szeliżanka Stanisława (niem.)
Żurkówna Adela (matem.)
d. Chomińcówna Stefanja
Deptuchówna Elżbieta

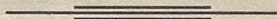
KURS V (35).

a. Bartnikówna Janina
Biedrońska Jadwiga
Dreścikówna Franciszka
Fenczynówna Marja
Gackówna Zofja
Jagielkówna Walerja
Jawieniówna Weronika
Kaczmarczykówna Antonina

Kucówna Janina
Machnicka Kazimiera
Maksymowiczówna Jadwiga
Malinkówna Bronisława
Mysińska Stefanja
Nożyńska Helena
Palczewska Wanda
Piekarczykówna Anna

Pietrzykowska Zofja
Przewłocka Stanisława
Romańska Bronisława
Rybicka Stanisława
Skoczkówna Marja
Słuszkiewiczówna Seweryna
Taborówna Władysława
Traczewska Marja
Trepówna Marja
Wankiewiczówna Irena

Wilczyńska Marja
Wilkowiczówna Cyryla
Wilkowiczówna Eleonora
Wolaninówna Janina
Zaleska Leokadja
Zapartówna Helena
Ziębianka Janina
Zmudzka Barbara
b. Fietkówna Zofja (4/1)

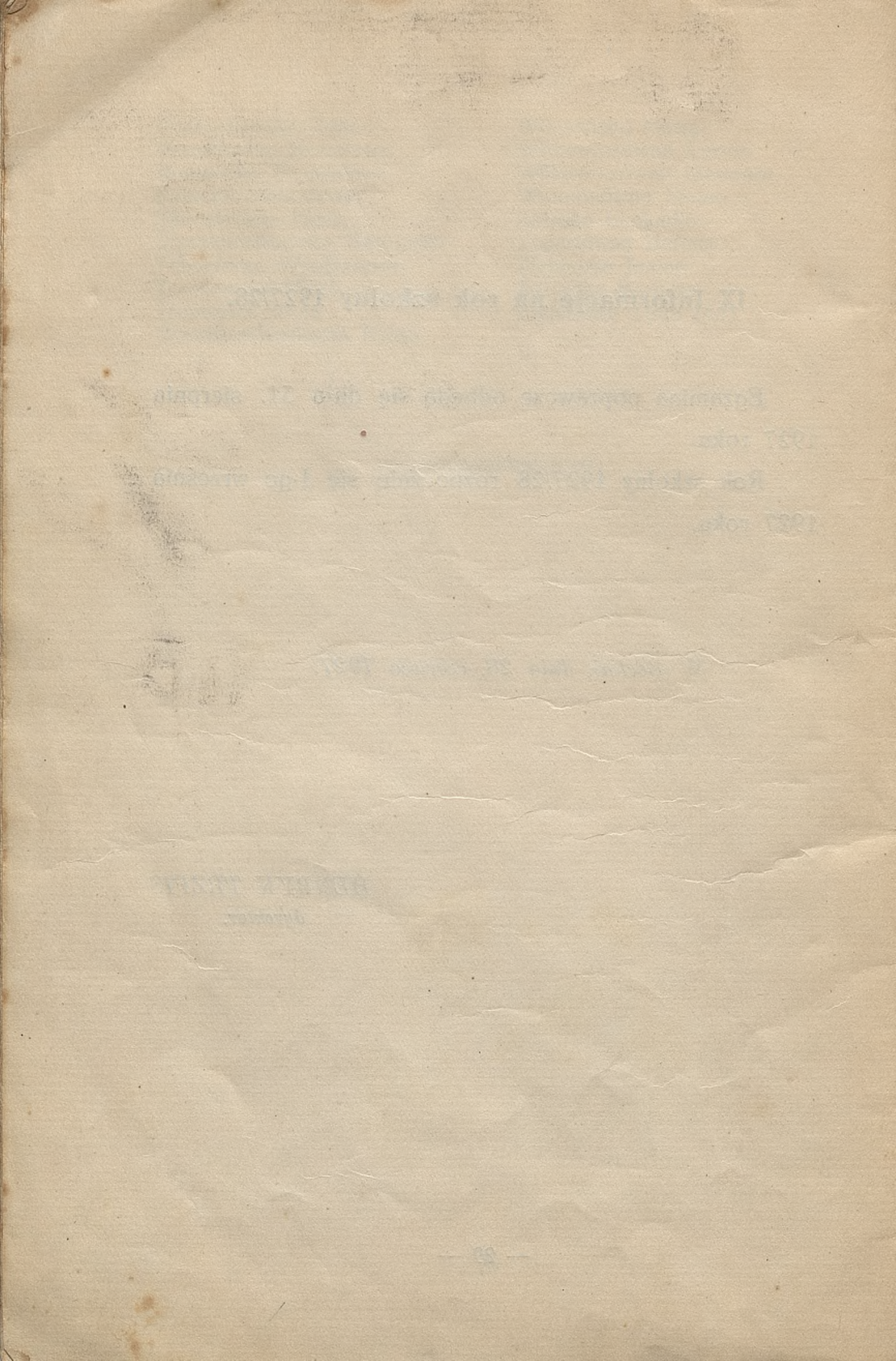
IX Informacje na rok szkolny 1927/28.

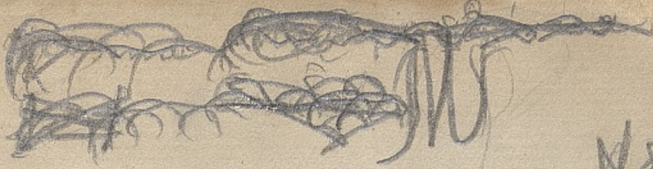
Egzamina poprawcze odbędą się dnia 31. sierpnia 1927 roku.

Rok szkolny 1927/28 rozpocznie się 1-go września 1927 roku.

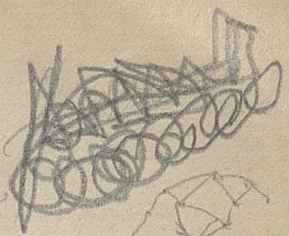
W Bochni, dnia 28. czerwca 1927.

HENRYK TRZPIS
dyrektor.

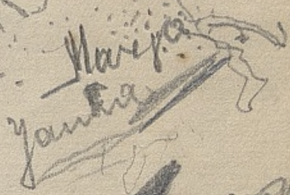

Janina Janka

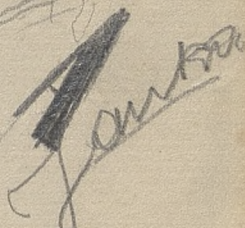

Janeczka Janeczka

Janeczka

Janeczka

AB

